

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 OROS BUGÁR ANNA – HAJABÁCS ZSUZSA:
NÁDASDY: A VÉLEMÉNYEKET
FELFORDÍTÓ ÚJRAFORDÍTÓ
- 3 MENDEL ELEONÓRA:
CSALÁD – AZ ÉLETÜNK STABIL
PILLÉRE (?)
- 4 RÉCSEI NOÉMI:
HATÁROK ÉS SZABÁLYOK A
GYERMEKNEVELÉSBEN: A SZÜLŐI
FELELŐSÉG VITATHATATLAN
- 7 SZABÓ ANTÓNIA:
A CSALÁD HATÁSA A GYERMEK
SZEMÉLYISÉGFEJLŐDÉSÉRE
- 11 GYURKÓ RÉKA:
ÁTLAGTÓL ELTÉRŐ GYERMEK
A CSALÁDBAN
- 14 FEHÉR ÁGOTA:
AZ OTTHON MINT ÉRZELMI
BÁZIS KAPASZKODÓ
HÁZRAJZOK TÜKRÉBEN
- 19 KOVÁCS REBEKA:
GENERÁCIÓS ZÚRZAVAR.
A PATRIARCHÁLIS TÁRSADALOM ÉS
A CSALÁDI DISZHARMÓNIA KIHÍVÁSAI
- 22 KOVÁCS PATRÍCIA:
MULTIKULTURÁLIS NEVELÉS A
CSUDATARISZNYA CÍMŰ ROMA NÉPMESE
FELDOLGOZÁSÁVAL
- 26 PUSKÁS ANDREA:
JÁTÉKOS SZÓKINCSTANULÁS
MOZGÁSSAL ÉS DRÁMAPEDAGÓGIÁVAL
AZ IDEGENNYELV-ÓRÁKON
- 31 CSICSAY ALAJOS:
EGYES PEDAGÓGIAI FOGALMAK
ÉS TÉNYEK TISZTÁZÁSA (9. RÉSZ)
- 33 JURÍK TÜNDE – TÓTH ATTILA –
VARGA KATALIN:
TUDATOS VÁSÁRLÁSRA VALÓ NEVELÉS
- 35 CSICSAY ALAJOS :
A MEZŐK ÉLŐVILÁGÁNAK
URBANIZÁLÓDÁSA (9. RÉSZ)
- 37 ISKOLAHÍREK

MENDEL ELEONÓRA

CSALÁD – AZ ÉLETÜNK STABIL PILLÉRE (?)

A család fogalma azon szavak közé tartozik, melyeket naponta használunk különböző (pozitív, ill. kevésbé pozitív) összefüggésekben, különböző élethelyzetekben. Az ok egyértelmű: a család életünk középpontja és fontos szociális, de elsősorban érzelmi és erkölcsi háttere. Számos kutatás igazolja, hogy a kiegyensúlyozott családi élet a testi és lelki egészség, s egyben a szubjektíven átélt boldogság alaptényezője. A család olyan jelentős szociális intézmény, amely az egészség után a boldogság és megelégedettség legfontosabb alapjaként jelenik meg. Egyrészt menedéket nyújt tagjainak az „elszenvedett sérelmekért”, és intim közösség lévén a család tagjainak érzelmileg is stabilitást biztosít. Mivel az ember nemcsak társas lény, hanem individuum is egyben – szüksége van magánéletre, és ezt elsősorban a család biztosítja. Többek között ez az a plusz tartalom, amit a család biztosít tagjainak.

Mint elsődleges kiscsoport, mint a társadalom sajátos közössége, életünk minden szakaszában jelen van, és a legkorábbi életszakasztól kezdve hat a fejlődő egyénre. A tudatosan közvetített gyermeknevelési elképzelések, ideálok és módszerek alakítják ki a gyermek életprogramját, megszilárdítják értékrendjét és magatartásmódjait. Ezek lenyomatát nyilvánvalóan tükrözi a gyermek magatartása, másokhoz való viszonya. A családtól joggal várja el a társadalom, hogy az ember kultúrájának szokásait, szabályait, a megfelelő viselkedési mintákat, értékeket közvetítse a gyermekeknek. Hogy olyan helyszínt biztosítson számukra, ahol a családtagok között a kapcsolat mély, érzelmileg színezett és sokoldalú, ahol az egyes személyek segítséget, érzelmi biztonságot kapnak a többiektől. Sajnos, napjainkban gyakran hallunk olyan eseményekről, szituációkról, amikor megkérdőjelezzük, mennyire tölti be a család ezen rendeltetését.

A gyermekek mikrokörnyezetében egyre nagyobbak az eltérések és rendezetlenségek, egyre jobban szélesedő skálán mozog a családi együttélések mintája és formája. Mára már a család fogalma, jelentése alapvetően más, mint pár évtizede volt. A társadalmi fejlődés a családok életében alapvető változásokat eredményez a működési mechanizmusokban, struktúrában, kapcsolatokban egyaránt. Évtizedek óta megfigyelhetők ezek az átalakulások: a változékonyabb szerepmegosztás, a családi kapcsolatok demokratizálódása, individualizációja, a családformák pluralizálódása, a szülők és a gyerekek közötti kapcsolati mintázatok átalakulása, a születek ütemezése, a gyermekvállalási kedv csökkenése, stb. A család intézményében bekövetkezett strukturális és funkcionális változások gyakran vitát indítanak a család válságáról, megkérdőjelezzik stabilitását.

De azt, amit nem lehet megkérdőjelezni, és ami örök értékű, az a család döntő szerepe a gyermek fejlődésében, nevelésében. A gyermekek gondozása, nevelése ugyan viszonylag rövid ideig kizárólagos feladata a családnak, hiszen néhány év után óvodába, iskolába kerülnek a gyermekek. De a család szerepe változatlanul döntő lesz akkor is, ha a különböző gyermekintézmények már (vagy már nem) közreműködnek a gyermek nevelésében.